

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 189/22

Люксембург, 22 ноември 2022 г.

Решение на Съда по дело C-69/21 | Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Извеждане — Медицински канабис)

Гражданин на трета държава, който страда от тежко заболяване, не може да бъде изведен, ако при липсата на подходящо лечение в държавата по местоназначение има опасност да бъде изложен в тази държава на бързо, значително и необратимо усилване на болката, свързана с това заболяване

Руски гражданин, който на шестнадесет години развива рядка форма на рак на кръвта, понастоящем се лекува в Нидерландия. Медицинското му лечение се състои, по-специално, в прилагането на медицински канабис за облекчаване на болката. Използването на медицински канабис обаче не е разрешено в Русия.

Този гражданин подава няколко молби за убежище в Нидерландия, като последната е отхвърлена през 2020г. и подава пред Rechtbank Den Haag (Първоинстанционен съд Хага) жалба срещу приетото по отношение на него решение за връщане. Той счита, че следва да му бъде издадено разрешение за пребиваване или поне, че извеждането му трябва да се отложи, тъй като лечението с медицински канабис в Нидерландия е толкова съществено за него, че ако това лечение бъде прекъснато, няма да може да води повече достоен живот.

Първоинстанционен съд Хага, решава да отправи запитване до Съда, за да установи, по същество, дали правото на Съюза¹ не допуска в такъв случай да бъде издадено решение за връщане или да бъде наложена мярка за извеждане.

В решението си от днес Съдът постановява, с оглед на своята съдебна практика, както и на практиката на Европейския съд по правата на човека, че **правото на Съюза не допуска държава членка да приеме решение за връщане или да извърши процеса на извеждане на незаконно пребиваващ гражданин на трета държава, който страда от тежко заболяване**, когато са налице сериозни и потвърдени основания да се смята, че връщането на този гражданин би го изложило, поради липсата на подходящи грижи в държавата по местоназначение, на реална опасност от бързо, значително и необратимо усилване на болката, причинена от заболяването му.

Това условие, по-специално, предполага да се установи, че в държавата по местоназначение единственото

¹ Директива 2008/115/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 2008 г., стр. 98), във връзка с член 1 (човешко достойнство), член 4 (забрана на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение или наказание), както и член 19, параграф 2 (защита в случай на принудително отвеждане) от Хартата на основните права на Европейския съюз .

ефикасно лечение за облекчаване на болката не може законно да му бъде приложено и че липсата на такова лечение би го изложило на болка с такъв интензитет, че тя би противоречала на човешкото достойнство, тъй като би могла да му причини сериозно и необратимо психично разстройство, дори да го доведе до самоубийство.

Що се отнася до критерия за бързина, Съдът уточнява, че правото на Съюза не допуска, усилването на болката на гражданин на трета държава, в случай на връщане, да трябва да може да се прояви в предварително, абсолютно определен в правото на съответната държава членка срок. Ако държавите членки определят срок, той трябва да бъде чисто инструктивен и не може да освободи компетентния национален орган от конкретно разглеждане на положението на съответното лице.

Що се отнася до зачитането на личния живот на съответното лице², част от който е медицинското лечение на гражданин на трета държава, дори и пребиваващ незаконно, Съдът постановява, че компетентният национален орган може да вземе решение за връщане или да извърши процеса на извеждане на гражданин на трета държава, само като вземе предвид неговото здравословно състояние.

Обстоятелството обаче, че в случай на връщане това лице вече не би имало същото лечение като прилаганото му в държавата членка, на чиято територия пребивава незаконно, и поради това би могло, по-специално, да се засегне развиването на социалните му отношения в държавата по местоназначение, не може само по себе си да бъде пречка за приемането по отношение на него на решение за връщане или на мярка за извеждане, когато липсата на такова лечение в държавата по местоназначение не го излага на реална опасност от нечовешко или унижително отношение.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106

Поддържайте връзка!

² По смисъла на член 7 от Хартата на основните права.